

Опла́чж *м. св.* **Опла́квамъ** *м. дл.* оплачу, оплакиваю: „Ти са стори премлада умряла, Асъ да викна, та да та оплача“. *М. 69.* И усучи танки жлѣти свѣщи, Запали ги Манди на рѣцете, Кога дойде Марко сасъ свадбата, А ти викни, жива ма оплачи. *З. 326.* Въ Енявъ днь на нѣкои си мѣста правѣтъ и челоуѣка отъ пьрцады, и го носѣтъ по бѣлѣнки момичета, и кѣту го уплаквѣтъ кѣту мьртвецъ, закопавѣтъ го въ земя. *Пк. 12.* Народ-атъ оплакваше смрьтъ-тѣ Петровж. *Р. 47.* **Опла́чж са** **Опла́квамъ са** (по) жалуюсь: Азъ и до самиятъ султанъ ще отида да са оплача отъ васъ и отъ вашите дѣла. *Ст. 30.* Единъ ся оплаква отъ главоболіе, другъ отъ срьдцеболіе. *Л. Д. 1869 р. 108.* Боемци тѣ ся оплакали за това императору. *І. 285.* Това докарва да ся оплаквѣтъ дѣца-та, та ся ядосвѣтъ и ѣдѣтъ. *Л. Д. 1872 р. 149.*

Опла́шж *м. св.* **Опла́швамъ** *м. дл.* напугаю, пугаю, смущаю: Не знаемъ защо наше-то дохождане толкози оплани Руси-тѣ. *Р. 164.* Лисица-та казала на магаре-то: „оплашваше и мене (ты бы испугал и меня), ако не бѣхъ те чула, като ревеше“. *Об. 25.* Гледахъ на брѣга една часть Египтяны оплашени (*effrayés*), които тичахъ на орѣжіе. *Т. 34.* **Опла́шж са** **Опла́швамъ са** испугаюсь, страшусь, прихожу въ ужасъ: Тѣзи не ся опланиха отъ никакви застрашаванія. *Л. Д. 1872 р. 184.* Петъръ самъ-си ся оплани отъ свой-атъ гнѣвъ. *Р. 20.* Охъ, ако бы знала, Царкыньо, какъ ся бѣхъ азъ опланила (въ какомъ ужасѣ была я). *Р. 88.*

Оплѣ́вж *м. св.* **Оплѣ́вѣвамъ** *м. дл.* выполняю, полю траву. *Вол.*

Оплѣ́зж (са) *м. св.* высуну (языкъ): Такыва дѣтца си дръжатъ уста-та отворены, а языкъ-тѣ имъ, или на забы-ты оплезенъ, или веднага прибранъ задн тѣхъ, почива стиснѣтъ. *Л. Д. 1874 р. 65.*

Оплѣ́нж *м. св.* **Оплѣ́нѣвамъ** *м. дл.* ограбляю, граблю: Дивацитѣ завращатъ ся пакъ помногобройны за да оплѣнятъ и да похаратъ всичкытѣ ми заведенія. *Р.с. 93.* Царските чиновници и карджа-не оплѣниха и изгориха села-та ни и разграбиха имотѣтъ ни. *Ст. 18.*

Оплѣ́ск(у)вамъ *м. дл.* плещу, мараю. *Вол.*

Оплѣ́тж *м. св.* **Оплѣ́тамъ** *м. дл.* оплету, оплетаю; обовью, обвиняю: А вирѣ правѣтъ кѣту принушвѣтъ на удобное мѣсто напѣрѣкы или малко косо-криво рѣкж, набивающе дебелы цѣровы колове два рѣда и оплѣтающе ихъ съ пьртя. *Пк. 80. 2)* съ объектами **мрѣжа, плетъ, рого́зка ко́шница** и пр., силету, сплетаю сѣтъ, плетень и т. д.: Платната Петко подкачи да направи отъ рогозка оплетена отъ дървяны кожи. *Р. А. 126.* Отъ орѣхчетата напѣлнихъ нѣщо хиляда кошници, които бѣхъ оплѣлъ самъ си отъ папуръ и шоваръ. *Х. II, 76.* *переносно:* Вьщица бѣ ся вѣк' оплѣчила С' злобж изпозднж, с' гнуснж